

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในแต่ละระดับชั้น

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา 2529 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในเขตการศึกษา ทั้ง 12 เขต และกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน คือ สุ่มจังหวัดในแต่ละเขตการศึกษา และท้องที่การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมา 25 % แล้วสุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด และในแต่ละท้องที่การศึกษาที่สุ่มได้มา 10 % ได้โรงเรียน 24 โรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่สุ่มได้ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายมาทีละ 20 คน รวมโรงเรียนละ 60 คน ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 1,440 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ศึกษาแบบเรียนภาษาอังกฤษหลัก อ 011 - อ 016 วิชาเลือก อ 031 - อ 034 วิชาทักษะอ่าน อ 051 และ อ 052 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และศึกษาวัตถุประสงค์การเรียนรู้วิชา อ 011-อ 016 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และวิเคราะห์หนังสือ เอกสาร งานวิจัย บทความ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบ จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบขึ้น 2 ฉบับ เป็นแบบสอบปรนัยคู่ขนาน มีรูปแบบและเนื้อหาคล้ายกัน แล้วนำแบบสอบทั้ง 2 ฉบับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ก่อนนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และความยากง่าย กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ ใต้แบบสอบ 1 ฉบับ จำนวน 100 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับทักษะ คำนวณกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอน ระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยมีข้อสอบจำนวนระดับละ 20 ข้อ 20 คะแนน รวมหาฉบับ 100 ข้อ 100 คะแนน ให้เวลาในการทำสอบ 1 ชั่วโมง 40 นาที และนำผลสอบไปหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเที่ยง ใต้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-.55 ค่าความยากง่ายตั้งแต่ .21-.80 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.78 จากนั้น นำแบบสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำค่าความค่าคอมของตัวอย่างประชากร มาตรวจให้คะแนน นำผลที่ได้มาคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบแต่ละระดับของนักเรียน และทั้งฉบับ แล้วเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตด้วยค่า

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนรวมในทุกระดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 คือ 52.24 58.12 และ 63.38 ตามลำดับ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนในแต่ละระดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใต้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 17.31 14.17 8.96 6.91 และ 4.89 ตามลำดับ

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใต้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 17.64 15.38 10.33 8.40 และ 6.37 ตามลำดับ

1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใต้ค่ามัชฌิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 17.85 16.15 12.19 9.83 และ 7.36 ตามลำดับ

2. จากการพิจารณาเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ คือ ถ้าค่ามัชฌิมเลขคณิตในระดับใดเกิน 15 คะแนนให้ถือว่านักเรียนมีความสามารถตามระดับนั้น พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 1 กล่าวคือ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระดับที่ 1 มีค่าเกิน 15 คะแนน

คือ เท่ากับ 17.31 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 มีระดับความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 2 กล่าวคือ ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนทั้ง 2 ชั้น ในระดับที่ 1 และ 2 มีค่าเกิน 15 คะแนน โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 17.64 และ 15.38 ตามลำดับ และค่ามัชฌิมเลขคณิตในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 17.85 และ 16.15 ตามลำดับ

3. เมื่อเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของตัวอย่างประชากรด้วยอัตราส่วน วิฤติ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งคะแนนรวมทุกระดับ ความสามารถและแยกแต่ละระดับยกเว้นระดับที่ 1 ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของแบบสอบทั้งฉบับของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เรียงลำดับกันไปตามระดับชั้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าทั้งสองระดับชั้นในทุกระดับความสามารถ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ รุท เบียร์ค (Ruth Beard 1972: 185) ที่กล่าวว่าสิ่งที่จำเป็นมากที่สุดที่เด็กจะเกิดความสามารถทางการเรียนภาษา ได้ ก็คือ การที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนและมีประสบการณ์ทางภาษา (Expose) ใ้หมากนั่นเอง ดังนั้น ยิ่งนักเรียนใช้เวลาในการเรียนมากปีขึ้น และในระดับที่สูงขึ้น ความสามารถในการอ่านจึงสูงตามขึ้นด้วย นอกจากนี้ เจ คัมบลิว ออลเลอร์ และคิล เพอร์คินส์ (J.W.Oller and Kyle Perkins 1980:3) ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาก็คือพื้นฐานความรู้ทางภาษาของผู้เรียน ดังนั้น ยิ่งผู้เรียนได้พบเห็น หรืออ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น ความรู้ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษก็ย่อมมีมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาดูจนา ปราบพาล และคณะ (2526 : 58) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์เชิงทำนายของหัวเรื่องที่น่าสนใจอ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ และสัมฤทธิ์ผล

ในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย " พบว่าจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่าน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของแบบสอบวัดระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในทุกระดับชั้น จะเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตั้งแต่ระดับที่ 1-5 โดยค่ามัธยิมเลขคณิตในระดับที่ 1 คือ ระดับทักษะคำกริยา จะมีค่าสูงสุด และไล่ต่ำลงมาต่ำสุดในระดับที่ 5 คือ ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นไปตามการจัดระดับพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ของ รีเบ็คกา เอ็ม วาเลต และ เรอเน เอส ดิสิค (Rebecca M. Valette and Rence S. Disick 1972: 161-170) ซึ่งกล่าวว่าพฤติกรรมการอ่านจะเริ่มค้นจากง่ายไปหายาก คือ ตั้งแต่การมองเห็นความเหมือน และความแตกต่างของคำ และประโยค ตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ การอ่านประโยคที่คุ้นเคย ใค้อย่างเข้าใจความหมาย เข้าใจศัพท์ และโครงสร้างประโยคที่เคยเรียนไปแล้ว สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง จนถึงพฤติกรรมการอ่านในระดับสูงของการอ่าน คือ สามารถอ่านได้คล่องแคล่ว และเข้าใจความหมายแอบแฝง ใจเหคุผลคิพิวิจารณ์

นอกจากนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังคณา วงศ์สนธิ (2524 : 66-67) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับद्याไอณสื่อสาร และวิเคราะห์วิจารณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตจังหวัดคนนทบุรี ที่พบว่า ความสามารถของนักเรียนจะเป็นไปตามลำดับ คือ จะได้คะแนนสูงในระดับद्याไอณและสื่อสาร และต่ำสุดในระดับวิเคราะห์วิจารณ์

3. จากการนำผลการวิจัยไปเทียบกับเกณฑ์ 15 คะแนน ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านระดับที่ 1 คือ ระดับทักษะคำกริยา เท่านั้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นักเรียนในระดับนี้ เพิ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้มีการเริ่มการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับนี้ ดังนั้น ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนระดับนี้จึงมีขีดจำกัดอยู่มาก ดังกล่าวแล้ว และนอกจากนั้น ทักษะคำกริยา เป็นทักษะที่เน้นการมองเห็นได้ควยตา เพียงแต่ทดสอบความสามารถของนักเรียนในการมองเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกด

ภาษาอังกฤษ บอกความเหมือนและแตกต่างได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่มองเห็น (Rebecca M. Valette and Renee S. Disick 1972: 161) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เจ บี ฮีตัน (J.B.Heaton 1979 : 103) ที่กล่าวว่าทักษะความสามารถระดับการแยกแยะความเหมือนและความต่างนั้นเหมาะสมสำหรับเด็กที่อยู่ในระดับเริ่มเรียน ซึ่ง ประภาศรี ตั้งบรรเจิดสุข (2526:5) ก็ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า การสอนอ่านในระดับเริ่มต้นเป็นการสอนที่ครมุงให้นักเรียนผสมตัวอักษร สะกดใหญ่ และออกเสียงใหญ่ของเท่านั้น ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับที่ 2 คือ ระดับความรู้ โดยคะแนนเฉลี่ยในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 17.64 และ 15.38 และค่าเฉลี่ยในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 17.85 และ 16.15 ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ กัญญา ชรรวมงคล (2526:27) ที่กล่าวว่า การสอนในระดับต้นเป็นเพียงการสอนความรู้ต่าง ๆ มากกว่าที่จะสอนให้คิด ดังนั้น จึง เป็นปัญหาที่ส่งผลให้นักเรียนในสองระดับนี้สามารถอ่านเพียงระดับที่ 2 คือ ระดับความรู้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ยังไม่ถึงระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ อาจเป็นเพราะแบบสอบที่ตามนักเรียนในระดับถ่ายโอนเป็นข้อสอบแบบโคลส การอ้างอิง (Reference) และการถอดความ (Paraphrase) โดยให้นักเรียนนำคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่เคยเรียนมาเรียบเรียงในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งเป็นรูปแบบข้อสอบที่นักเรียนอาจจะไม่คุ้นเคย และการทำข้อสอบลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถทั้งทางคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเดิมของนักเรียน ดังนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทั้งศัพท์ ไวยากรณ์ ตลอดจนหลักและวิธีการได้จากข้อสอบในลักษณะนี้ (Kenneth S. Goodman 1967 : 126 - 135) นอกจากนี้ ออยทิพย์ กรมกุล (2524:71) ยังได้กล่าวถึงการทดสอบแบบโคลสว่า นอกจากจะใช้ทดสอบความรู้คำศัพท์แล้ว ยังอาจเป็นการทดสอบสติปัญญา (I.Q.) ของผู้อ่านอีกด้วย สำหรับการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนในระดับนี้ของ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ประสบความสำเร็จแม้จะมีการระบุไว้ในจุดประสงค์ การเรียนรูของหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 ว่า นักเรียนจะสามารถติดตาม แนวคิดของ เนื้อเรื่องที่อ่านได้ ทั้งยังสามารถสรุปและตีความข้อความ และเรื่องที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2522:28-29) แต่นักเรียนก็ยังขาดความสามารถในการจับใจความ สำคัญของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ และกระบวนการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล (Logical Thinking) ดังที่ จูเลียต เคอ เบิร์ก และ จินเนตต์ เคอ ซอเรซ (Juliet de Burques and Jeannette de Suarez, 1985 : 5)

โดยกล่าวถึง ปัญหาของนักเรียนต่างชาติส่วนใหญ่ในการอ่านว่า มีสาเหตุมาจากการชอบอ่าน โดยการแปลความหมายเป็นประโยคต่อประโยค ไม่ได้คำนึงถึง เอกภาพของเรื่อง ไม่ได้ ใช้ความคิดรวบยอด หรือขบวนการคิดอย่างสมเหตุสมผล เขาช่วยในการทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน นอกจากนั้น ริชเชลล์ จี สตาฟเฟอร์ (Russel G. Stauffer 1977 : 242 - 254) ซึ่งสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการอ่าน มีความเห็นว่า การคิดเชิงวิจารณ์ มิใช่จะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่จะต้อง มีการฝึกฝน ซึ่งการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่ได้ทำการฝึกฝนทักษะนี้เท่าที่ควร และสอดคล้องกับ กัญญา ชรรรมงคล (2526:27) ที่กล่าวถึงสาเหตุที่การอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ ยังมิได้รับการฝึกฝนเท่าที่ควรว่า อาจมีหลายประการ ควบคู่กัน ประการหนึ่ง เป็นเพราะว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ ผู้อ่าน จะต้องรู้ภาษาอังกฤษศัพท์พอที่จะเข้าใจความหมายแฝง เรนของผู้เขียนได้ ผู้อ่านจะต้อง มีทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน (Basic Reading Skills) และ

ท้ายที่สุด ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Thinking) เพราะต้องไขสัจปัญหาใคร่ครวญวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน ซึ่งการสอน ในระดับต้น ปรากฏว่า เป็นเพียงการสอนความรู้ต่าง ๆ เสียมากกว่าที่จะสอนให้คิด เชิงวิจารณ์ และจากงานวิจัยของ กัญญา ชรรรมงคล (2526:39) ซึ่งสร้าง แบบสอบถามมาตรฐานวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ของนิสิตระดับ ปริญญาตรี พบว่า นิสิตระดับนี้ยังคงอยู่ในความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิง วิจารณ์เช่นกัน และข้อเสนอแนะว่า การสอนอ่านไม่ว่าภาษาใดก็ตาม ควรสอน ให้คิด และควรมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการคิด การหาเหตุผล การใคร่ครวญ การคาดคะเนและการวิจารณ์ให้มากที่สุด

4. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับเดียวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ อยู่ในระดับที่ 2 ระดับความรู้ ก็ตามที่ แต่จากการคำนวณเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนทั้ง 2 ระดับชั้น ในระดับที่ 2 นี้ พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในทำนองเดียวกัน แม้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะมีระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่ 1 เช่นเดียวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่เมื่อคำนวณเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ 3 รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ 3 ด้วย ในระดับที่ 1 นี้พบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทั้ง 3 ระดับชั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ถึงขั้นการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนการสอนทักษะการอ่านในห้องเรียน โดยการจัดหาแบบฝึกหัดและรูปแบบการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อยกระดับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของเด็ก อาจเป็นเพราะความสามารถในการสอนของครู ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการสอนอ่าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน ครูควรให้ความสนใจกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเข้ารับการอบรมและศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ก่อนที่จะสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ควรมีการจัดระดับความสามารถของนักเรียนก่อนด้วยการทดสอบว่า นักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด เพื่อที่จะได้จัดการเรียนการสอนตามความสามารถของนักเรียน และเพื่อช่วยให้พัฒนาการด้านทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นไปอย่างดี

3. ควรจัดให้มีการทดสอบการอ่านเป็นระยะ ๆ เพื่อครูจะได้ทราบปัญหาในการอ่านของนักเรียน และจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้ทันต่อปัญหาของนักเรียน เพื่อจะได้พัฒนาไปสู่ระดับการอ่านที่สูงขึ้นไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สร้างแบบเรียน

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเดียวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ ระดับที่ 2 จึงควรจัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในหนังสือแบบเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสฝึกอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย

2. ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านค่านการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ ในหนังสือแบบเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะจากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนยังมีความสามารถด้านการอ่านไม่ถึงระดับการถ่ายโอน ดังนั้นการเพิ่มเนื้อหา แบบฝึกหัด และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการอ่านบ่อย ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีระดับความสามารถด้านการอ่านเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. ควรมีการทดสอบระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับสูงขึ้นไป
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในแง่การประเมินผล หลักสูตร ตลอดจนการวิเคราะห์แบบเรียน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย